

Η «ΚΟΛΟΜΠ» ΤΟΥ ΑΝΟΥΪΓ

ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΑΠΟ χθές τόν Μαριβώ διαδέχθηκε στο πρόγραμμα του «Εθνικού Θεάτρου» η «Κολόμπ» του Ζαν 'ΑνουΪγ. Θέλεγε κανείς πώς με την άλλαν αυτή η καλλιτεχνική διεύθυνση της κρατικής σκηνής δίνει μιάν έμμεση απάντηση σε όσους την κατακρίνουν για τη συντηρητικότητά της, που την παρουσιάζει έφλεκτική απέναντι τών έργων της σύγχρονης δραματικής παραγωγής. Και ασφαλώς, ανεβάζοντας την «Κολόμπ», η Κρατική Σκηνή έρχεται να ικανοποιήσει με την έπιτυχή έκλογή της μιάν διάχυτην αξίωσι της κριτικής και του κοινού για την ανανέωσι και τόν συγχρονισμό του ρεπερτορίου της. Ο Ζαν 'ΑνουΪν είναι αρκετά

λόμπ» του 'ΑνουΪγ. Ένδέχεται να μην είναι από τα καλύτερα σύγχρονα θεατρικά έργα, έχει ωστόσο πολλά χαρακτηριστικά γνωρίσματα που την προσεγγίζουν στην περιοχή της κλασσικής κωμωδίας και της γνήσιας σάτιρας, μιάς σάτιρας που η γελοιογραφική της παραμόρφωσι δέν άλλοιώνει ανεπανόρθωτα τó αντικειμενικό δεδομένο και την πραγματικότητα.

Ο κ. 'Αλέξης Σολομός, που μετέφρασε και σκηνοθέτησε την «Κολόμπ», έδωσε χθές ένα από τα πιο εύγλωττα δείγματα της κατανόησεως και της καλλιτεχνικής ευσυνειδήσεως του. 'Απολαυστική ή κ. 'Ελένη Χαλκούση στο ρόλο της μεγάλης βεντέττας. Είχε πολλά έξυπνα εύρηματα, όμως όστέ-

Ο κ. 'Αλεξανδράκης, η δ. 'Αντιγόνη Βαλάκου και ο Τάκης Γαλανός, σε μιάν σκηνή της κωμωδίας «Κολόμπ», της όπριάς η πρώτη έδότη χθές με εξαιρετική έπιτυχία εις τó «Εθνικό Θεάτρο».

γνωστός στο ελληνικό κοινό. Τόν πρωτογνώρισε με τó «'Αγρίμι» και τόν «Ταξιδιώτη χωρίς αποσκευές» και πριν από λίγον καιρό είχε την εύκαιρία να τόν ξαναχειροκροτήσει στο θέατρο Κοτοπούλη για τó «Βάλα των ταυρομάχων» του. 'Ασφαλώς, είναι ό καλύτερος σύγχρονος Γάλλος δραματογράφος. Κάπως στυφός, θέβαια, και απαισιόδοξος, μ' ένα χαμόγελο σαρκασμού πάντα στα χείλη του, με μιάν μεφιστοφελική διαρκώς διάθεσι ν' απογυμνώνη τά πράγματα από κάθε έξωτερικό τους θέλητρο και από κάθε φαινομενική μαγεία, είναι πάντως ένας αληθινός συγγραφέας.

Η κωμωδία που είδαμε χθές στο «Εθνικό» είναι μιάν κάπως άκαρδη και μαστιγωτική σάτιρα της ζωής τών ήθοποιών και τών παρασκηνίων με τίς ψευδαισθήσεις, τίς αντιζηλίες, τίς απογοητεύσεις και τόν άμοραλισμό της. Ο 'Οστρόβσκι, ό Τσέχωφ, ό Λένορμαν, ό Κόουαρτ και άλλοι προηγήθηκαν από τόν 'ΑνουΪγ σ' αυτό τó είδος της σάτιρας, χωρίς τούτο να σημαίνει πώς η «Κολόμπ» δέν έχει ένα τελείως δικό της θέλητρο κ' ενδιαφέρον. Με πολλήν ψυχολογικήν ακρίβεια διαγράφονται στο έργο οι φυσιογνωμίες της μεγάλης τραγωδού 'Αλεξαντρά, τού ρουτινιέρη άκαδημαϊκού Ρομπινέ, τού Λά Συρέτ, τού Ντεφουρνέτ, τού Ντυπαρτά, ανθρώπων που ό αέρας τών παρασκηνίων, ό έλιγγος της έπιτυχίας και η επαγγελματική συνήθεια τούς απέγειωσε από την πραγματικότητα για να ζούν σ' έναν κόσμο, από τόν όποιο άπουσιάζουν πολύ συχνά η κοινή νοημοσύνη, η κοινωνική εύπρέπεια και ό ήθικός έλεγχος.

Μέσα σ' αυτόν τόν κόσμο μιάν φτωχούλα ανθοπώλις, η Κολόμπ, άθώα σαν τó όνομά της, χάνει σε λίγο τόν έαυτό της και παρασύρεται σ' έναν κατήφορο διάφθορας. Κοινός τόπος; Θέμα γνωστό και ξεπερασμένο; 'Ασφαλώς ναί. Μά ούτε η ιδέα, ούτε τó θέμα εξασφαλίζουν σ' ένα θεατρικό έργο την έπιτυχία. Τη δύναμι και την πρωτοτυπία της κωμωδίας τού 'ΑνουΪγ τη βρίσκουμε στον τρόπο με τόν όποιο ανασιυνθέτει τη γνωστή και δεδομένη πραγματικότητα, στην έποπτευτική σκοπιά από την όποία την αντιμετώπιζει, στην προσωπική του όρασι τέλος πάντων.

Πρέπει λοιπόν να έγγραψουμε τó ένεργητικό της Κρατικής Σκηνής τó απέβασμα της «Κο-

ρρησε κάπως στο κεφάλαιο της φωνητικής αποδόσεως τού ρόλου της, δίνοντας στην κλίμακά της περισσότερη ένταση από έκτασι. 'Αμίμητος ό κ. Τάκης Γαλανός ως Λά Συρέτ. Η δ. 'Αντιγόνη Βαλάκου ως Κολόμπ είχε υπέροχες στιγμές ως ένζενύ, δέν απέδωσε όστόσο με την ίδια έπιτυχία τίς σκηνές τού κυνισμού και της κοκεταρίας της. Σωστοί στη σύλληψι τού ρόλου τών ό κ. Ν. Παρασκευάς ως Ρομπινέ, ό κ. 'Αλεξανδράκης ως Γκαστον, ό κ. Γιάννης 'Αποστολίδης ως Ντυμπαρτά, η κ. Δέσπω Διαμαντίδου ως άμπιγιέζ, ό κ. 'Αρης Βλαχόπουλος ως Ντεφουρνέτ και ό κ. Καζής ως 'Αρμάνδος. Τά σύνολα κινήθηκαν επίσης με ζωηρότητα και ρυθμό. Γενικά η παράστασι της «Κολόμπ» μās άφησε άριστες έντυπώσεις.

Για τά όχι άπαιτητικά άλλωστε σκηνικά και κοστούμια τού έργου οι κ. κ. Κλώνης και Φωκας έπρόσφεραν τó «είκος» και τó άναγκαίο» από τó πλούσιο άπόθεμα της καλαισθησίας και της πείρας τών.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ